

УДК 330.3

Демченко Р.В., аспірант,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького, м.Черкаси, Україна
Гнатенко І.А., д.е.н., проф.,
Хухра О.І., аспірант,
Київський національний університет
технологій та дизайну, м.Київ, Україна

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Зарубіжний досвід державної підтримки інноваційних підприємств може бути дуже корисним для розробки ефективних стратегій та програм в Україні. Багато країн надають фінансову підтримку інноваційним підприємствам через гранти, пільгове кредитування, стипендії та інші форми фінансування. Наприклад, програма Small Business Innovation Research в США надає фінансування для досліджень та розробок малих підприємств. Деякі країни надають підтримку інноваційним підприємствам у входженні на міжнародні ринки. Наприклад, програма Enterprise Europe Network в Європейському Союзі допомагає підприємствам знаходити партнерів для міжнародної співпраці та розвитку бізнесу. Багато країн надають підтримку для проведення наукових досліджень та розробок, яка може включати гранти для університетів, дослідницьких установ та приватних компаній. Уряди окремих країн сприяють створенню та розвитку інноваційних кластерів, де підприємства, університети та дослідницькі установи можуть співпрацювати для спільного розвитку нових технологій та продуктів [1-3].

Багато країн встановлюють спеціальні програми та законодавчі акти, що сприяють розвитку стартапів та інноваційних компаній. Наприклад, в Ізраїлі існує програма Yozma, яка надає фінансову підтримку та поради для створення та розвитку технологічних стартапів. Уряди можуть інвестувати у розвиток

інноваційної інфраструктури, такої як технологічні парки, лабораторії та дослідницькі центри, що сприяє створенню сприятливого середовища для розвитку інновацій [2].

Використання цих прикладів досвіду державної підтримки інновацій у світі може допомогти українському уряду розробити та впровадити ефективні стратегії для підтримки розвитку інноваційної діяльності та промисловості в країні.

Особливо актуальним є зарубіжний досвід державної підтримки стартапів, який є дуже різноманітним і включає в себе різні програми та ініціативи, спрямовані на стимулювання розвитку інноваційного підприємництва. Як приклад, стартапи в США та Китаї мають великий потенціал для успіху завдяки розвиненій системі підтримки та інвестицій. США є однією з найбільш активних країн у світі за обсягами інвестицій в стартапи. Велика кількість венчурних капіталістів, ангельських інвесторів та корпоративних акселераторів створюють широкі можливості для залучення фінансування. США мають такі технологічні кластери, як Силіконова долина в Каліфорнії, Раунд Рок у штаті Массачусетс та Нью-Йоркське місто. Ці регіони є центрами інновацій та надають стартапам доступ до експертів, капіталу та інфраструктури. У США існують численні програми та організації, які надають підтримку стартапам, такі як National Science Foundation та інші [3-4].

Китай відомий своєю швидкістю розвитку та величезним ринком споживання, що створює унікальні можливості для швидкого росту та масштабування стартапів. Китайський уряд активно підтримує інноваційні ініціативи та стартапи через програми фінансової підтримки, податкові пільги та інфраструктурні проекти. Китай має свої великі технологічні компанії, такі як Alibaba, Tencent, та Baidu, які активно інвестують в інноваційні стартапи та сприяють їхньому розвитку через партнерства та придбання. Китайські стартапи мають амбіції стати глобальними лідерами, тому багато з них активно

розширюють свою діяльність за межі Китаю. Китай має свої технологічні хаби, такі як Шеньчжень, Пекін і Шанхай, які є центрами інновацій та стимулюють співпрацю між стартапами, інвесторами та бізнес-екосистемою [3-5]. США та Китай мають свої унікальні переваги та характеристики, які сприяють розвитку стартапів. Важливою складовою успіху є наявність ефективної підтримки з боку держави, інвесторів та інфраструктури, яка сприяє розвитку та зростанню інноваційних підприємств. Ці приклади показують, що державна підтримка стартапів може приймати різноманітні форми і мати значний вплив на розвиток інноваційного підприємництва. Важливою складовою успіху таких програм є їх адаптація до конкретних потреб та умов кожної країни.

Література

1. Поліщук, Н. В. (2009). Державна підтримка активізації інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*, (2), 310-317.
2. Зось-Кіор, М., Кирилюк, Є., & Терентьєва, О. (2021). Моделювання управління земельними ресурсами в Україні в контексті глобалізації та формування сталих агропродовольчих систем. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Економічні науки»*, 65-72.
3. Грищенко, І., Ганущак-Єфіменко, Л., Гнатенко, І., & Ребілас, Р. (2023). Управління дизайн середовищем розвитку інноваційного підприємництва в інтегрованих структурах в умовах післявоєнного відновлення. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 5(52), 341–352.
4. Гнатенко, І. А., & Хаустова, Є. Б. (2021). Реалізація концепції економічної свободи та лібертаріанства в Україні з метою розвитку біржової діяльності, торгівлі та інноваційного підприємництва. *Актуальні проблеми економіки*, 2 (236), 57-66.
5. Гнатенко, І. (2021). Управлінські, маркетингові та фінансові підходи оцінювання соціо-еколого-економічного ефекту взаємодії підприємств в умовах зміни споживчих переваг. *Економічний дискурс*, (1-2), 111-121.